

לא לפרסום

ב"ה

זמן (תחילת ימות המשיח – וההתארגנות להבאת הגאולה).

פיסות מידע:

שמועה: (שכנראה מתאימה לסגנון דברים אחרים שקרו).

מוני "לקבוצה החרדית": "אני אתן לכם ... בתנאי שתבטיחו לי (בחיוך), שיוחאי משיח בן דוד", הם הבטיחו.

הסבר שלי: למה למוני יש גישה לדברים מיוחדים? – הוא חילוני גמור (דאז). ראש השב"כ בפועל. בדרך אפשר: א.

עולם עליון שנקרא למעלה, אנשים אחרים מלמטה ביקשו גם קשר לכל מיני דברים, עם האנשים למעלה, כי זה לא

הוגן שרק לו יש (ליוחאי). והם פעלו למילתי דרך אנשי קשר. אז אנשים שמעריכים את השב"כ, את הצבא ואת כוחות

הביטחון, היו אלה שבעד הבקשות למעלה (בעולם הנ"ל של העתיד), למעלה בעולם העתיד (החזק יותר טכנולוגי)

ושנברא בשביל לעזור ליוחאי כהן להביא את הגאולה ע"י הקב"ה. היינו עולם ניסי. הכל התנהל עפ"י ההלכה. למוני

יש מערכת דיגיטליות למטה מערכת מידע סטנדרטית של השב"כ/שחור וכו'... שיודעת הלכה יותר טוב מכל דיין, מוני

חושב עם הראש "מה הוא צריך", והוא מוצא פתרון הלכתי. מתווכחם, שהדיין לא בהכרח חושב, שיש פה תרגיל

הלכתי, והיה לי ניסיון ענק עם הסגנון. עוד לפני ימות המשיח, שגם הגויים יכולים למצוא פתרונות הלכתיים טובים

מהרבנים, לפעמים, עם מערכות. אז לדוגמה: יש גישה למוני (ראש השב"כ דאז), לדבר עם דיין למעלה: סדנה:

לדוגמה:

א. "אם יש משהו חרדי שומר תורה ומצוות – פה בשב"כ הוא יכול לעשות כל מה שאתם עושים, ולראות כל מה

שאתם רואים" – אולי ישיבו אם הוא שומר תורה ומצוות כן, למה לא מה ההבדל. (במיוחד האנשים למעלה שאוהבים

את כוחות הביטחון "כצדיקי עולם" (ציונים דתיים של פעם). וכיוצא בהם. ואז יכולים לתת למוני שהיה אדם רע

"שטויות".

ב. "זה נכון שברגע שיוחאי נהיה משיח", כל מה שאתם רואים/עושים שם יהיה גם פה", תשובה: "כן", "רק על ידי

אנשים דתיים". (מערכות מתקדמות). "יש שני עדים שיוחאי משיח".

ג. יש דברים שאסור לעשות, (הוא כמובן מקבל מידע מלמעלה), ואדם חרדי יודע את זה. מוני מדבר עם הבית דין,

"אם יש לי אדם שומר תורה ומצוות", הוא יכול לשמור על "הפצצה", הוא אומר הדיין כן. מוני אומר "שיש לו

במחשב" ההבטחה שומר תורה ומצוות משגיח על זה: זה קורה איכשהו. מגיע המשבשה של הפצצה, שומר תורה

ומצוות לוחץ, הפצצה מתפוצצת. מוני אומר: "אני לא לחצתי".

בדרכים כאלה ע"י בתי דין, ושיטות שונות עפ"י דיני תורה, הצליחו לעקוף את הראיה/ואז השליטה של יוחאי שם.

(שהכל עפ"י דין תורה למעלה רק שאין תמיד מיגון ממניפולציות (בעבר). כאן פונים לאדם אני מוכן לדון (או לדבר

על הדבר) בתנאי שהוא יוחאי לא יודע. דיין/רב (שאינו מתווכחם), מסכים לשמוע, שהוא חושב ששום חזק לא יצא

מזה. משם התגלגלו הדברים.

לעיתיד מכל החבורה: אפילו אחרי מה שקרה, מוני יותר טוב מכל השאר, האחרים עשו דברים יותר גרועים.

